

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8524010219
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8524010219.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/44/2024 zo dňa 31.03.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného A. B. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Stará Ľubovňa obžalovaného A. B. vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času najneskôr od presne nezisteného dňa začiatku roka 2022 až do 29.4.2024, v unimobunke bez popisného čísla na adrese C. D. XXX, E., F. G. na svoju manželku H. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. D. XXX, okr. J., tohto času bez prihlásenia C. D. XXX, okr. F. G., opakovane v presne nezistených intervaloch 2 až 3 krát do týždňa pod vplyvom alkoholu bezdôvodne verbálne útočil, vulgárne jej nadával, urážal ju, že smrdí, že je špinavá, viackrát ju udril rukou, najmä do oblasti tváre a chrbta a ťahal ju za vlasy, pričom ku obdobnému konaniu došlo aj 15.4.2024, kedy ju doma fyzicky napadol, a to tak, že jej dal facku a vulgárne jej nadával, pričom toto jeho konanie vyvrcholilo dňa 29.4.2024 v čase okolo 17.00 hod. v unimobunke v obci C. D. XXX, okr. F. G., kde počas toho ako poškodená varila, ju dvakrát kopol do chrbta a následne silno chytil za vlasy a zvalil na zem, počas čoho na ňu vulgárne kričal, čím týmto konaním spôsobil poškodenú fyzické utrpenie a vyvolával u nej stavy napätia, bezradnosti a bezmocnosti.

Za to mu uložil podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, trest odňatia slobody na 56 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali hneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku odvolania okresný prokurátor, proti výroku o vine i treste v neprospech obžalovaného, a tiež obžalovaný i obhajca.

Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania najskôr poukázal na právnu kvalifikáciu skutku v podanej obžalobe v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, a v porovnaní s tým poukázal na právnu kvalifikáciu skutku v napadnutom rozsudku len podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Pokračoval, že okresný súd v odôvodnení rozsudku

konštatoval okrem iného, že konanie obžalovaného sa nepochybne prejavovalo určitou sústavnosťou, trvalosťou a opakovaním v priebehu cca 2 – 2,5 roka, pričom takto útoky sa opakovali cca 2 – 3 krát do týždňa a pod vplyvom alkoholu sa správanie obžalovaného zintenzívňovalo, jednotlivé útoky sami osebe neboli závažnejšieho charakteru, ale ich opakovanie a určitá trvalosť pri zohľadnení dĺžky doby tohto správania obžalovaného naplnila znaky zločinu podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona. Ďalej vo vzťahu k odopieraniu spánku prokurátor poukázal na argumentáciu súdu v spojitosti s otázkou páchania skutku po dlhší čas, pri ktorom súd uzavrel, že čím je nižšia intenzita konania, tým dlhšie musí trvať, pričom ani zistené následky u poškodenej znalkyňami z odboru psychiatria a psychológia neboli vážnejšieho stupňa, ktorý by si vyžiadaval medikamentóznú liečbu, a keďže súd nemal jednoznačne preukázanú vyššiu intenzitu fyzických útokov a ich následky vyhodnotil konanie z pohľadu celku iba v zmysle § 208 ods. 1 Tr. zákona. Okresný prokurátor sa s takouto kvalifikáciou konania obžalovaného a s jemu uloženým trestom nestotožnil. Podľa názoru prokurátora vykonané dokazovanie, výpovede poškodenej H. B. a svedkyne K. B. a listinné dôkazy opodstatňujú kvalifikáciu konania obžalovaného podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona. Predovšetkým poukázal na niektoré pasáže z výpovede poškodenej, v intenciách ktorých ku konaniu dochádzalo takmer každý deň, navyše, keď bol obžalovaný opitý bil ju, nadával jej, udieral rukami, nepozeral kde, padala na zem, citoval poškodenú, že jej šla krv, je to skoro na dennom poriadku, stále ju bije, nadáva jej, minimálne 2krát do týždňa pije, nedá jej pokoj v noci, nedá jej spať, dospáva cez deň, posledných 2,5 roka pije často, minimálne 2x do týždňa, vybil jej zub, kope ju do chrbta, nôh, večer opitý okolo ôsmej deviatej vystrájal, nadával jej, potom zaspal, zobudil sa o jedenástej, začal jej nadávať, nemohla spať. Prokurátor poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní boli odstraňované rozpory. Pokračoval, že tvrdenia poškodenej považuje za verifikované výpoveďou svedkyne K. B., ktorá žije s poškodenou a obžalovaným a ktorá potvrdila, že obžalovaný poškodenú bije, pije posledné dva roky takmer každý deň, doma vystrája, často ho videla ťahať poškodenú za vlasy, biť ju do tváre, kope do chrbta, nôh, pričom v posledných 2 rokoch to malo byť asi 1x týždenne. Podotkol, že o útokoch na poškodenú svedčí aj zápisnica o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou. Prokurátor nesúhlasil s interpretáciou súdu týkajúcou sa odopierania spánku, keď ten v tomto konaní videl ako príčinu posunu spánku u poškodenej opitosť obžalovaného, nie úmysel odopierať jej spánok. Prokurátor na rozdiel od súdu poukázal na výpoveď poškodenej, keď uviedla, že obžalovaný v stave opitosti kričal a nadával poškodenej, potom zaspal a po zobudení okolo jedenástej v noci jej opäť nadával, asi hodinu kedy nemohla spať a zaspala až po tom, čo zaspal on. Je teda dokázané, že poškodená v dôsledku vulgárneho nadávania zo strany obžalovaného v noci nespala. Ďalej prokurátor argumentoval, že nezistený rozvoj nejakej psychickej poruchy u poškodenej nemožno vyhodnocovať v jej neprospech, ako to učinil súd. U obžalovaného boli zistené práve sklony k afektívnemu a agresívnemu správaniu, a to i v stave za triezva. Navyše znalec zistil u obžalovaného chronický alkoholizmus so závislosťou, teda III. stupňa. Prokurátor širšie rozvinul definíciu trestného činu týrania podľa § 208 Tr. zákona, kládol dôraz na opakovanosť, hromadnosť, sústavnosť konania páchatel'a, na následok v podobe fyzického alebo psychického utrpenia, fyzických alebo duševných bolestí, ktoré sťažujú obvyklý život poškodenej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas, pričom konanie obžalovaného spĺňa znaky takéhoto konania v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, dochádzalo k nemu 2-3 krát v týždni, svedčí o tom posudok I. A. F. a K. J. L., výpoveď poškodenej a svedkyne K. B.. Z uvedených dôvodov bolo podľa prokurátora potrebné uzavrieť, že obžalovaný sa dopustil konania, pre ktoré bola podaná obžaloba a naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona a uložiť obžalovanému podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona s poukazom na predchádzajúce odsúdenie v konaní OS Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/54/2015 s poukazom na § 38 ods. 3, § 37 písm. m) Tr. zákona v upravenej zvýšenej trestnej sadzbe nepodmienečný trest odňatia slobody a zaradiť ho na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Prokurátor preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, uznať obžalovaného vinným podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona a uložiť mu primeraný trest.

V písomnom odôvodnení svojho odvolania obžalovaný uviedol, že ani po doplnení dokazovania nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa dopustil žalovaného skutku. Poukázal na vyjadrenie svedkyne K. B., ktorá na vyjasnenie okolností priestupkov uviedla, že policajti mali vedieť, že i jej dcére nadáva, ona za ňu nepovedala nič, len za seba, dcéra si mala riešiť svoje, čo podľa názoru obvineného vyznieva nelogicky, pretože policajti by mali v takom prípade konať z úradnej povinnosti, čo sa nestalo. Poukázal aj na nedobrý vzťah medzi ním a svedkyňou a vyjadril presvedčenie, že o jeho prípadnom konaní by zrejme polícia upovedomila. Navyše nebola svedkom, okrem jedného incidentu, žiadneho fyzického útoku na poškodenú a nevidela zranenia (s jednou výnimkou), vedomosť mala len

z počutia, čo pri konaní, ktoré je mu kladené za vinu, ani nie je prakticky možné, keď bývajú všetci v jednej miestnosti. Toto podľa obvineného vnáša do ustálenia skutku značnú pochybnosť. Ohľadom zranení poškodenej poukázal na to, že nebola na lekárskom vyšetrení, a podľa jeho názoru zranenia z fotodokumentácie nie je možné jednoznačne identifikovať. Ďalej k povahe výpovede poškodenej uviedol, že vykazuje nelogickosť, vec opisuje vždy inak, čo je podľa názoru obvineného znak toho, že výpovede si prispôsobuje, v jej výpovediach je podľa obvineného príliš veľa rozporov, pričom aj podľa znaleckého záveru je vierohodnosť poškodenej hodnotená podpriemerne. Teda nie je možné jednoznačne uzavrieť, že sa dopúšťal opakovane násilného konania voči manželke, a ani že sa ho dopúšťal po dobu 2 – 2,5 rokov, keďže navyše aj svedkyňa aj poškodená nie sú dobre časovo orientované. Zvýraznil pritom tvrdenie poškodenej na hlavnom pojednávaní, že spolu žili dobre, zle sa správal len asi 1 – 2 mesiace. Ustálenie obdobia je však pre kvalifikáciu jeho konania kľúčové, avšak v tejto veci podľa obvineného nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností určiť dobu jeho protiprávneho konania. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že dôvod, pre ktorý bola dňa 29.4.2024 privolaná hliadka, je bezpredmetný. V závere zopakoval, že stíhaného konania sa nedopustil, a ani takéto konanie nebolo preukázané, a hoci medzi ním a manželkou dochádzalo k slovným výmenám, nedosahovali intenzitu potrebnú pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť, resp. zmeniť a oslobodiť ho spod obžaloby.

Na základe podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytyčované prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade po preskúmaní výrokov o vine a treste dospel k záveru, že rozsudok je zákonný a správny a odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd najskôr poukazuje na to, že teraz napadnutý rozsudok je v poradí druhým rozsudkom, prvý rozsudok zo dňa 11.11.2024 bol uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/14/2024 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom odvolací súd vtedy uložil súdu prvého stupňa na spresnenie konkrétnych skutočností vykonať ďalšie dokazovanie. Po vrátení veci súd prvého stupňa vykonal výsluch poškodenej H. B. a svedkyne K. B. so zameraním na podstatné otázky, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že veľmi precízne sa venoval vyjasňovaniu okolností času, doby, opakovania a spôsobu konania obžalovaného, a náležitú pozornosť venoval i potrebe odstraňovať rozpory v ich výpovediach. V odôvodnení rozsudku potom podrobne vyhodnotil vykonané dokazovanie, detailne konštatoval z toho plynúce skutkové zistenia, vyvodil z nich správne skutkové závery a dospel k správnym právnym záverom ohľadom konania, pre ktoré bola na obžalovaného A. B. podaná obžaloba. Odôvodnenie rozsudku navyše obsahuje aj množstvo právnych úvah, ktorými sa súd prvého stupňa riadil tak pri hodnotení dôkazov, ako aj tvorení vlastných skutkových a právnych záverov. Odvolací súd sa so závermi súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožnil, považuje ich za správne a zákonné, a preto v detailoch odkazuje na pomerne rozsiahle odôvodnenie napadnutého rozsudku, a uvedie už len najdôležitejšie argumenty k rozhodujúcim námietkam odvolateľov.

Už v prvom zrušujúcom uznesení odvolací súd zmienil, že v tomto konaní je predmetom skúmania skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona. Aj po doplnení dokazovania súdom prvého stupňa prokurátor i obžalovaný zastávajú zásadne rozdielne názory na právnu kvalifikáciu skutku, popri čom obžalovaný spochybňuje aj jednoznačné preukázanie spáchania skutku. Zatiaľ čo prokurátor v obžalobe skutok kvalifikoval podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, a zotrval na tomto svojom závere aj v terajšom odvolaní, súd prvého stupňa dospel k záveru, že skutok možno právne kvalifikovať iba podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný zotrval na stanovisku, že nebolo dokázané spáchanie skutku ani v intenciách § 208 ods. 1 Tr. zákona, a už vôbec nie v rozsahu podľa § 208 ods. 1, 3 Tr. zákona.

Odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, že skúmaný skutok má charakter domáceho násillia, ku ktorému malo dochádzať v domácom prostredí, v spoločnej domácnosti obžalovaného A. B. a poškodenej H. B., ktorej súčasťou bola aj matka poškodenej K. B.. Považa skutku preto do značnej

miery predurčila, a vyplynulo to aj z dokazovania, že ako relevantné priame dôkazy vo veci prichádzajú do úvahy výpovede práve týchto členov domácnosti.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku po výpovedi poškodenej manželky zopakoval, že nie je pravda, že poškodenú ťahal za vlasy, že ju bil, manželka hovorila klamstvo. Po výpovedi svedkyne K. B. sa už k veci nevyjadril.

Poškodená H. B. na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku vypovedala aj o tom, že obžalovaný s ňou žil dobre, ale aj o tom, že keď mal bandasky, odniesol ich, kúpil víno, pil (aj 3x do týždňa), potom jej nadával, že je čierna piča, 1 – 2krát, aj jej matke, keď pil, šiel spať, potom vstal a pýtal kávu, vtedy sa ona zobúdza, aj ju ťahal za vlasy, aj do zadku kopol, to asi 2x za týždeň, aj zub jej vybil, len si už nepamätala kedy, fotili ju, lebo mala na krížoch modriny, to boli od toho, ako ju kopol, zle sa k nej správal asi tak 1-2 mesiace, ale ak predtým uvádzala obdobie 2-2,5 roka, tak asi tak, pri tom možno aj spadla, napádal ju 2 roky, robil jej aj monokle. Vypovedala aj tak, že obžalovaný ju dlaňou udrel len 2krát, pästou len raz, kopol ju raz, za vlasy ťahal raz, po upozornení uviedla, že 2krát, nadával jej 3krát.

Aj svedkyňa K. B., matka poškodenej, bola vypočutá na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku. Uvádzala, že obžalovaný zbieral bandasky, kupoval víno, obžalovaný od roku 2022 dcére nadával, ona utekala k sestre, keď sa opil, nadával dcére, nadával vždy, keď prišiel opitý, spitý bol 6x v týždni, u dcéry boli modriny, že ju A. zbil, aj keď ho brali do väzby, mala modriny, pod očami ich mala, keď ju pofotili. Uviedla tiež, že obžalovaný začal piť asi 2 roky predtým, ako ho vzali do väzby, ak sa pýtala dcéry, či ju bil, odpovedala, že áno, povedala, že rukou ju bil. Ak svedkyňa volala policajtov, len za seba hovorila, dcéra si mala riešiť svoje. Dcéra jej povedala, že ju obžalovaný aj kope. Zopakovala, že obžalovaný, keď bol opitý, tie veci robil a trvalo to 2 roky, keď sa zobudil, robil krik.

Odvolačný súd sa po takto doplnenom dokazovaní súdom prvého stupňa, v spojení s ďalšími skôr a aj dodatočne vykonanými dôkazmi, na ktoré detailne poukazuje súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, stotožnil so skutkovými i právnyymi závermi súdu prvého stupňa.

Opätovne je potrebné zdôrazniť, že priamymi dôkazmi o konaní obžalovaného boli výpovede poškodenej, pokiaľ ide o pozorovateľné následky (modriny) aj výpovede svedkyne K. B.. Tieto dôkazy jednotlivo a potom vo vzájomnej súvislosti aj podľa odvolacieho súdu predstavujú dostatočne spoľahlivý podklad pre záver o tom, že najzásadnejšie okolnosti skutku, ktoré sú znakmi skutkovej podstaty zločinu podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona a v rozhodujúcej miere ovplyvnili právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, a ktorými sú dĺžka konkrétneho protiprávneho konania, závažnosť jednotlivých útokov, ich intenzita, obdobie, v ktorom k nim dochádzalo, boli preukázané. Pokiaľ ide o preverenie dôvodov neoznámenia konania obžalovaného pri oznamovaní priestupkov svedkyňou K. B., dodatočné skúmanie tejto otázky po zrušení prvého rozsudku neprinieslo také použiteľné výsledky, ktoré by bolo možné využiť smerom k spochybneniu tých záverov, ktoré napokon urobil súd prvého stupňa, v rovnako stave zostala okolnosť privolania hliadky 29.4.2024 a dôvodu jej volania, ani v tejto spojitosti dodatočné skúmanie otázky súdom prvého stupňa neprinieslo vyjasnenie, avšak ani pretrvávajúca nejasnosť v tejto okolnosti nie je podľa názoru odvolacieho súdu použiteľná na to, aby spochybnila záver o vine obžalovaného.

Z výpovedí poškodenej a svedkyne K. B., na ktorých súd prvého stupňa ustálil skutok, vyplynulo, že ku konaniu obžalovaného malo dochádzať v období 2 až 2 a pol roka. Pritom, ako aj súd prvého stupňa uviedol v skutkovej vete, konkrétne incidenty počas tohto obdobia, boli preukázané dva. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že ak aj poškodená a jej matka menili výpovede, a to v prospech obžalovaného, aj napriek tomu z ich výpovedí vyplynulo, že obžalovaný v období približne posledných 2 - 2,5 rokov častejšie požíval alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých vulgárne nadával poškodenej, to bolo spojené aj fyzickým násilím rôznej povahy, zhruba 2-3 krát za mesiac. Vysoko podporne v tejto súvislosti vyzneli tvrdenia poškodenej i svedkyne o častom požívaní alkoholu obžalovaným, čo súčasne zodpovedá aj zisteniam znalkyne K. L., ohľadom závislosti na alkohole v III. vývojovej fáze podľa M., pričom aj znalkyňa I. A. F. zistila u obžalovaného nadužívanie/závislosť na alkohole. Pri zistenej takejto závislosti obžalovaného potom skutočne tvrdenia poškodenej, že obžalovaný pil 1-2 krát do mesiaca, nevystihujú skutočnosť. Výsledok vykonanej dychovej skúšky u obžalovaného zo dňa 29.4.2024, kedy mu bola nameraná hodnota 0,75 mg/l, t. j. viac ako 1,5 promile alkoholu v dychu, sústavu spomenutých dôkazov a úvah podporuje. Navyše v tejto dôkaznej situácii obrana obžalovaného je významne vyvrátená okrem uvedených dôkazov aj závermi znalkyne I. A.

F. vo vzťahu k osobnosti obžalovaného, u ktorého je preukázaná patologická osobnosť, s poruchami správania na toxickom podklade, a predovšetkým vystupňované agresívne tendencie a výskyt znakov svedčiacich pre konflikty s okolím. Ak potom na druhej strane zo zistenia, že znalkyňa vyhodnotila motiváciu poškodenej vypovedať ako nepatologickú, zrejme ovplyvnenú najmä situačne vzniknutým hádkami s obžalovaným a minimálne časť uvedeného vo výpovediach by bola spôsobilá reprodukovať iba po prežitom, s konštatovaním, že poškodená môže z psychologického hľadiska správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti v podstatných častiach, bolo správne zo strany súdu prvého stupňa, že ako hodnoverné vyhodnotil dôkazy svedčiace proti obžalovanému, a to aj so zohľadnením, že u poškodenej a svedkyne nejde o podrobný popis jednotlivých situácií ani pokiaľ ide o intenzitu konania obžalovaného, čo však tiež primerane okresný súd vyhodnotil ako zodpovedajúce prirodzenému stavu vecí, keďže s odstupom cca 2 rokov je možné aj pri mentálne vyspelejšej osobe pamätať si presné dátumy, či spôsoby konania obžalovaného už s ťažkosťami. Vzhľadom na uvedené náležite vyhodnotil prvostupňový súd výpoveď svedkyne F. B., ktorá podľa vyjadrenia za danú dobu nevidela obžalovaného opitého.

Pokiaľ ide o obdobie, v ktorom malo dochádzať ku konaniu obžalovaného, napriek viacerým a viac alebo menej totožným údajom, ktoré poskytli v priebehu konania poškodená a svedkyňa K. B., ktoré sa aj zhodovali aj v drobnostiach odlišovali, aj podľa názoru odvolacieho súdu z dokazovania vyplynul všeobecný časový rámec konania obžalovaného s počiatkom niekedy v roku 2022 a záverom v čase oznamovania skutku poškodenou v roku 2024.

V spojitosti s preukázanými následkami konania obžalovaného odvolací súd prevzal závery prvostupňového súdu opreté o výsledky znaleckého dokazovania, teda že pri dlhodobých partnerských nezhodách súvisiacich s konzumom alkoholu obžalovaným pri popisovaných slovných aj fyzických atakoch zo strany obžalovaného, zistené prejavy emócií (smutná nálada, obavy) neboli u poškodenej takej intenzity a hĺbky, aby ich bolo možné hodnotiť ako depresívne alebo úzkostné poruchy závažného stupňa vyžadujúce medikamentóznú liečbu, u poškodenej nebola zistená ani prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy, konaním obžalovaného neutrpela takú ujmu na zdraví, aby si jej zdravotný stav po psychickej stránke vyžadoval PN. Ak sa v minulosti tieto ťažkosti u poškodenej vyskytovali vo výraznejšej miere (krátko po nadávkach, po možnom fyzickom napadnutí, osočovaní, ponižovaní zo strany obžalovaného), možno vysoko pravdepodobne predpokladať, že by zodpovedali diagnosticky u nej skôr charakteru akútnej stresovej reakcie a/alebo prechodnej adaptačnej poruche s čím bola poškodená spôsobilá doposiaľ sa už vypořadovať, a to bez ujmy na jej psychickom zdraví. Navyše aktuálne vzťah poškodenej k obžalovanému bolo možné ohodnotiť ako partnersky citovo pozitívnejší, s perspektívou ich spoločného súžitia, čo evidentne ovplyvnilo aj pozorovateľné tendencie v prospech obžalovaného v najnovších výpovediach poškodenej, čo tiež okresný súd zaznamenal a primerane vyhodnotil a správne neprijal obranu obžalovaného popierajúceho akékoľvek správanie a konanie vyššie uvedeného typu voči poškodenej.

Odvolací súd sa následne stotožnil aj s vyhodnotením prvku žalovaného zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zákona spočívajúceho v odopieraní spánku, čoho sa prokurátor domáhal. Okresný súd správne poukázal na vyjadrenia poškodenej v tomto smere, poškodená uvádzala, že aj keď dochádzalo k takýmto situáciám, nikdy ju obžalovaný nebudil. Priliehavá bola teda argumentácia prvostupňového súdu, že bezdôvodným odopieraním spánku v zmysle § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zákona je potrebné rozumieť konanie, ktorým páchatel' výslovne nedovolí obeti spať, budí ju zo spánku, preto by malo ísť evidentne o úmyselné konanie obžalovaného smerujúce práve k vyvolávaniu tohto následku, čo však z vykonaného dokazovania ani podľa odvolacieho súdu nevyplývalo. Vznik situácie, kedy poškodená nemohla spať, resp. mohla spať neskôr, bol zapríčinený jednoznačne prítomnosťou obžalovaného v stave pod vplyvom alkoholu a v čase obvyklého spania, zaspávania poškodenej, kedy aj dochádzalo ku komunikácii s poškodenou, aj k nadávkam, ale ani odvolací súd nenašiel jednoznačné dôvody pre záver o zavinenom (vo forme úmyslu) odopieraní spánku poškodenej.

V súvislosti s námietkou prokurátora vzťahujúcou sa ku kvalifikácii konania obžalovaného aj podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona ako páchaného po dlhší čas, aj v tomto bode sa odvolací súd priklonil k záveru prvostupňového súdu. Ten priliehavo vysvetlil, že čím je intenzita násillia (či už psychického alebo fyzického) nižšia, tým musí trvať dlhšie, aby ho bolo možné považovať za týranie v zmysle ustanovenia § 208 Tr. zákona, a keďže následky konania obžalovaného podľa znaleckých záverov neboli vážnejšie, resp. minimálne nevyžadovali žiadnu medikamentóznú liečbu poškodenej, nebola

jednoznačne preukázaná vyššia intenzita fyzických útokov obžalovaného a ani závažnejšie následky, bolo potrebné dĺžku takéhoto konania obžalovaného vyhodnotiť tak, že hoci je skutok v skutkovej vete formulovaný v širokom časovom rámci, nekryje sa s tým presne časovo samotné konanie obžalovaného, preto bola dôvodná iba kvalifikácia skutku ako zločinu týrania blízkej a zverenej osoby iba podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona pri zistenej nižšej intenzite násillia, dokonca v jednotlivostiach v podobe možno len určitých manželských nezhôd, a táto právna kvalifikácia aj podľa odvolacieho súdu vystihuje v tomto prípade konanie obžalovaného spravodlivejšie.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže už vyššie odvolací súd poukázal na dôkazy, v zmysle ktorých opačný názor obžalovaného, že skutku sa nedopustil, neobstál, odvolací súd posúdil právne posúdenie konania obžalovaného ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona okresným súdom ako správne. K odvolaciemu argumentu obžalovaného o spornosti existencie zranení poškodenej odvolací súd dodáva, že nejde o kľúčové okolnosti, ktoré by mali vplyv na iné rozhodnutie, viac v prospech obžalovaného, pretože pre kvalifikáciu konania ako trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby nie je nevyhnuté dokazovať zranenia ako následok takéhoto konania, a napokon zo skutkovej vety rozsudku ani nevyplýva, že by sa obžalovanému kládlo za vinu aj zavinenie takýchto následkov.

Ani v otázke druhu uloženého trestu a jeho výmery odvolací súd nezistil pochybenia.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu okresný súd správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v § 34 Tr. zákona, zohľadnil príslušné základné rozpätie trestnej sadzby podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona (t. j. 3 až 8 rokov), prihliadol na osobnosť obžalovaného, jeho trestnoprávnu a priestupkovú minulosť, náležite aplikoval ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona.

Obžalovaný má v registri trestov 10 záznamov od roku 1985 do roku 2017. Už bol odsúdený pre zločin týrania osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, keď nezabezpečoval svojim 2 maloletým deťom potrebnú starostlivosť, najmä v oblasti zabezpečenia dostatku stravy a zdravotnej starostlivosti, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na 3 roky, pričom trest odňatia slobody vykonal. Naposledy bol odsúdený v roku 2017 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. f) Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov v ústave s minimálnym stupňom strázenia, ktorý tiež vykonal. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný 17 záznamov od 28.9.2016 do 30.3.2024, 13tich priestupkov sa dopustil od 21.6.2022, 12 priestupkov bolo proti občianskemu spolunažívaniu. Obcou Lomnička bol hodnotený všeobecne tak, že na verejnosti sa správal slušne, konflikty nevyvolával, má v obci dobrú povesť, požívanie alkoholu obci nie je známe, pričom komisiou pre verejný poriadok bol riešený ohľadne zanedbávania povinnej školskej dochádzky synov. Zo správ obcí Podhorany a Lomnička však opakovane vyplynulo, že rodinu uvedenú obce vnímali ako problémovú, bolo konštatované požívanie alkoholu, spory so susedmi, obžalovaný viedol túlavý spôsob života. Z ústavu na výkon väzby bol hodnotený všeobecne. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že obžalovaný v tejto veci bol vo väzbe od 29.4.2024 až do právoplatného rozhodnutia o odvolaniach, teda viac ako 14 mesiacov, pričom táto doba strávená vo väzbe sa mu podľa § 45 Tr. zákona započíta do uloženého trestu.

Okresný súd správne zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť a to, že bol už za trestný čin odsúdený, tiež mal preukázané, že obžalovaný bol v roku 2015 uznaný vinným za rovnaký zločin. V súlade s § 38 ods. 3 Tr. zákona preto bolo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo pri sadzbe v § 208 ods. 1 Tr. zákona (3 do 8 rokov) predstavuje trestná sadzba s dolnou hranicou 56 mesiacov.

Ak teda okresný súd uložil obžalovanému A. B. trest 56 mesiacov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby, aj podľa odvolacieho súdu je tento trest postačujúci z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie, aj na prevýchovu obžalovaného, a zároveň priliehavo zohľadňuje charakter trestnej činnosti obžalovaného, osobnosť obžalovaného a všetky skutočnosti vyžadované Trestným zákonom pri ukladaní trestu v intenciách § 34 ods. 1, ods. 4. Správne bolo následne aj zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd tak na základe všetkých doteraz uvedených skutočností rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolania obžalovaného A. B. i okresného prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.